ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1947

Vyhlásené: 11.04.1947 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

51.

Zákon

ze dne 1. dubna 1947,

kterým se zabezpečuje snížení cen některého zboží lidové potřeby a ustálení cen jiných důležitých statků.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) K zabezpečení snížení cen některého zboží lidové potřeby a k ustálení cen jiných důležitých statků se použije výtěžků cenových vyrovnávacích částek, které jsou podnikatelé povinni odváděti podle dalších ustanovení tohoto zákona ze své hrubé tržby za dodávky a výkony provedené počínajíc 1. dubnem 1947.

(2) Cenové vyrovnávací částky podle odstavce 1 činí:

a) u podniků průmyslových 4%,

b) u výrobních podniků řemeslných 0.5%,

c) u podniků velkoobchodních 2%,

d) u komisionářů 2%,

e) u podniků maloobchodních 0.5%,
vesměs z dosažené hrubé tržby za dodávky a výkony,

f) u jednatelů 5%
z hrubých úplat do 80.000 Kčs, dosažených prováděním jednatelských výkonů, a 10% z hrubých úplat nad 80.000 Kčs.

(3) Dodává-li průmyslový výrobce přímo spotřebiteli, platí cenovou vyrovnávací částku ve výši 4.5% z hrubé tržby za dodávky, t. j. 4% jako výrobce [odstavec 2, písm. a)] a 0,5% jako maloobchodník [odstavec 2, písm. e)].

(4) Ministr financí stanoví v dohodě s ostatními příslušnými ministry a za účasti nejvyššího úřadu cenového, na Slovensku ministr financí v dohodě s ostatními příslušnými ministry prostřednictvím pověřence financí a ostatních příslušných pověřenců vyhláškou, co se rozumí podniky uvedenými v odstavci 2. Při tom může po případě stanoviti, že při zařazení rozhoduje výše docíleného obratu, členství (příslušnost) v hospodářské organisaci nebo jiné skutečnosti.

§ 2.

(1) Povinnost stanovená v § 1 se až na další nevztahuje na tyto výrobky:

1. ani u podniků výrobních, ani u podniků obchodních na:

zemědělské výrobky kromě květin, mlýnské výrobky, pekařské výrobky, sýry a všechny jiné mléčné výrobky, jedlé rostlinné tuky, umělé jedlé tuky, maso a masné výrobky, těstoviny, cukr a vedlejší výrobky při výrobě cukru, sůl, tabákové výrobky, výrobky průmyslu báňského, elektřinu, plyn, páru, vodu, cement;

2. toliko u podniků výrobních na:
výrobky průmyslu hutního, výrobky průmyslu a řemesel kovozpracujících včetně výrobků elektrotechnických, avšak kromě kovové bižuterie, ozdobného zboží kovového, zboží z ušlechtilých kovů, alpaky a double, láhve na mléko, limonádu, sodovku, pivo a minerální vody, tankové dříví, jehličnaté a listnaté řezivo, pražce, měrné dříví a lyžiny, dřevitou vlnu, bedny;
3. toliko u podniků obchodních na:
potraviny, poživatiny a pochutiny nejmenované pod č. 1, umělá sladidla, výbušniny, líh, pokud je předmětem státního finančního monopolu, losy státních loterií a provise prodejen z jich rozprodeje, staré železo a staré kovy.

(2) Pokud splnění účelu tohoto zákona to dovoluje, může vláda nařízením vyjmouti další výrobky nebo výkony z povinnosti stanovené v § 1, po případě stanoviti, že tato povinnost se vztahuje i na výrobky uvedené v odstavci 1.

(3) Vláda podrobně určí, co se rozumí výrobky, na něž se vztahují výjimky podle odstavců 1 a 2; přitom může jednotlivé výrobky vymeziti podle jejich celně-sazební příslušnosti.

(4) Vláda může dále na návrh ministra zahraničního obchodu vyjmouti z povinnosti stanovené v § 1 některé výrobky určené pro vývoz.

§ 3.

(1) Cenové vyrovnávací částky nesmějí podnikatelé započtením do ceny (úplaty) ani jiným způsobem přesunouti na příjemce dodávky nebo výkonu.

(2) Cenové vyrovnávací částky, které odvede podle § 1 poplatník daně důchodové, všeobecné daně výdělkové nebo zvláštní daně výdělkové, jsou odčitatelnou položkou při zjištění základu těchto daní.

(3) Částky, přijaté z všeobecného cenového vyrovnávacího fondu (§ 6, odst. 1), jsou u příjemců součástí dani podrobeného důchodu a výtěžku na příslušný berní rok; jsou též součástí úplaty podle § 9, odst. 1 zákona ze dne 21. února 1946, č. 31 Sb., o dani z obratu.

§ 4.

(1) Dodávkami a výkony, uvedenými v § 1, odst. 1, se rozumějí dodávky a výkony, na něž se vztahují ustanovení §§ 1, 2 a 3 zákona o dani z obratu. Cenové vyrovnávací částky se platí z hrubé tržby za tyto dodávky a výkony bez ohledu na to, zda tyto dodávky a výkony jsou osvobozeny od daně z obratu, či zda jsou této dani podrobeny.

(2) Hrubou tržbou (§ 1, odst. 2) se rozumí úplata podle § 9, odst. 1 zákona o dani z obratu, jakož i souhrn těchto úplat. Ustanovení § 9, odst. 3 až 6 zákona o dani z obratu platí obdobně.

(3) Pro pojem podnikatele, pokud padá v úvahu podle ustanovení § 1, odst. 2 tohoto zákona, platí ustanovení § 6 zákona o dani z obratu.

§ 5.

(1) Ustanovení oddílů I, IV a V, jakož i ustanovení § 22 vládního nařízení ze dne 29. května 1941, č. 297 Sb., o záznamních povinnostech pro účely daňové a provozní, se použije v zemích

České a Moravskoslezské i pro hrubou tržbu, ze které jsou podnikatelé povinni odváděti cenové vyrovnávací částky.

(2) Podnikatelé jsou povinni odváděti cenové vyrovnávací částky ještě před jejich vyměřením bez úřední výzvy ve čtvrtletních splátkách, splatných dvacátého dne po uplynutí každého kalendářního čtvrtletí, a to z hrubé tržby (§ 4, odst. 2) za uplynulé kalendářní čtvrtletí. Cenové vyrovnávací částky se platí a účtují u berního úřadu, který je u podnikatele, povinného platiti cenové vyrovnávací částky, místně příslušný pro obor daně z obratu. V případě prodlení se použije obdobně ustanovení § 20, odst. 6 a 7 zákona o dani z obratu. Podrobnosti způsobu placení stanoví ministerstvo financí vyhláškou v Úředním listě.

(3) Podnikatel je povinen do 14. února každého roku podati berní správě, která je u něho místně příslušná pro obor daně z obratu, za minulý kalendářní rok zvláštní sestavení, obsahující údaje, potřebné pro zjištění základů k vyměření cenových vyrovnávacích částek za minulý kalendářní rok, rozčleněné podle jednotlivých kalendářních čtvrtletí. Vzorec tohoto sestavení vydá ministerstvo financí v dohodě s nejvyšším úřadem cenovým po slyšení pověřenectva financí a příslušného cenového orgánu na Slovensku. Podnikatel je povinen přesně a určitě vyplniti veškeré rubriky zvláštního sestavení, připojiti předepsané doklady a podepsati zvláštní sestavení, prohlašuje zároveň, že veškeré údaje učinil podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Pro toto zvláštní sestavení platí obdobně ustanovení § 17, odst. 2, 3, 5 a 6 zákona o dani z obratu.

(4) Jinak platí pro cenové vyrovnávací částky podle tohoto zákona obdobně ustanovení §§ 5, 8, 11, 13, 14, 16, § 17, odst. 7, §§ 18, 19, § 20, odst. 3, 4, 8, 9 a 10 a §§ 21, 23 až 31 zákona o dani z obratu, avšak s výjimkou ustanovení, která se vztahují na vlastní spotřebu a dovoz; přitom jsou přestupky zkrácení, zatajení nebo ohrožení cenových vyrovnávacích částek samostatnými trestnými činy. Trestní řízení o těchto přestupcích může však býti spojeno s trestním řízením pro přestupky v oboru daně z obratu. Peněžité pokuty vyměřené v oboru cenových vyrovnávacích částek plynou do všeobecného cenového vyrovnávacího fondu (§ 6, odst. 1). Ve stejném rozsahu platí obdobně ustanovení vládního nařízení ze dne 10. prosince 1946, č. 233 Sb., jímž se provádí zákon ze dne 21. února 1946, č. 31 Sb., o dani z obratu. Povolení, udělená podle § 17, odst. 7 zákona o dani z obratu, platí i pro cenové vyrovnávací částky.

§ 6.

(1) Cenové vyrovnávací částky, zaplacené podle § 5, odst. 2, plynou do všeobecného cenového vyrovnávacího fondu, který se zřizuje u ministerstva financí. Fond je veden účetně odděleně od ostatního státního hospodářství. Účetní závěrka fondu se zprávou ministra financí o hospodaření fondu bude přílohou státního závěrečného účtu.

(2) Vláda stanoví, které další prostředky určené nebo sloužící k účelům, jež jsou podobné účelům uvedeným v § 1, odst. 1, tvoří příjem tohoto fondu a k jakým dalším účelům hospodářské politiky může býti takto získaných prostředků fondu používáno (pokud jich použití není určeno zákonem).

(3) O použití prostředků všeobecného cenového vyrovnávacího fondu k účelům uvedeným v § 1, odst. 1 a v § 6, odst. 2 rozhoduje vláda; k provedení svého rozhodnutí vydá směrnice.

§ 7.

(1) Ministr financí se zmocňuje, aby z pokladní hotovosti, v případě potřeby úvěrovými operacemi, opatřil prostředky na poskytnutí záloh všeobecnému cenovému vyrovnávacímu fondu, potřebných k dosažení účelů, stanovených v § 1, odst. 1.

(2) Prostředky takto poskytnuté jest, jakmile to poměry fondu dovolí, vrátiti státní pokladně, a pokud byly opatřeny úvěrovými operacemi, i s příslušnými úroky.

§ 8.

Zásadní opatření vlády, jakož i jednotlivých ministrů podle tohoto zákona (zejména opatření podle § 1, odst. 4 a § 2, odst. 3 a 4), mohou býti učiněna po slyšení příslušných vrcholných zájmových organisací.

§ 9.

Vláda může nařízením stanoviti podrobnosti k provedení tohoto zákona.

§ 10.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1947; provedou jej předseda vlády a ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.